

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת פינחס
(בא"י מטות)
מברכים חודש אב
כד תמוז
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 33
(85)

ארויסגעזעהן דורך אונזרות היכל הקודש הרסלע

אויף די תורה, וואס ענטהאלט פינף חמשים, און דארט אין די הייליגע תורה שטייט אויב מען פארלאזט זיך אויף א מענטש האט מען א מפלה, אזוי ווי עס שטייט (תהלים ס, א): "וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם", עס איז אומזיסט זיך צו פארלאזן אויף א מענטש, נאך זאגט דער גביא (ירמיהו יז, ה): "אָרוּר הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשׂוֹר זָרְעוֹ וּמִן ה' יִסּוֹר לְבוֹ", פארשאלטן איז דעם וואס פארלאזט זיך אויף א מענטש און פארגעסט פונעם אייבערשטן, "וְהָיָה כְּעֶרְוַר בְּעֶרְבָה וּגּוֹי", וועט ער זיין גלייך צו א בוים אין מדבר וואס קומט גישט צו קיין וואסער, און אלעס ווערט פארטרירקנט; זעט מען פון דעם אויב מען פארלאזט זיך אויף א מענטש האט מען גישט קיין הצלחה, נאר א מפלה.

זיך לערנען פון די פיש

איך האב אמאל געהערט פון איינע פון די מגידים אן אינטערעסאנטע זאך וואס מען קען זיך לערנען פון פיש; א פיש טרינקט וואסער, וואס עסט ער? ער עסט אנדערע פיש פון ים. דער אייבערשטער האט געמאכט א וואונדערליכע זאך אז א פיש וועט קיינמאל גישט איינשלינגען א צווייטע פיש ביים וויידל, ווען ער לויפט נאך א קלענערע פיש וועט די צווייטע פיש זיך ראטעווען פון אים, די וועג ווי אזוי פיש עסן אנדערע פיש איז זיי עפענען די מויל און עס שווימט אקעגן א פיש מיט'ן פנים צו אים, און ער גייט אריין אין זיין מויל. דערפאר וועט מען קיינמאל גישט זען אין די בויך פון א פיש אן איינגעשלינגענעם פיש וואס די קאפ איז צו די זייט פון די קאפ, נאר שטענדיג איז די וויידל ביי די זייט פון די קאפ.

זיך אליינס אן עצה געבן

פארוואס האט דער אייבערשטער אזוי געמאכט? האב איך געהערט זייער שיין, ווייל פיש קענען נאר זען פון פארנט, זיי קענען זיך גישט בייגן דעם קאפ צו די זייט אזוי ווי אנדערע בעלי חיים, האט די פיש געבעטן דעם אייבערשטן אזוי ווי זיי קענען זיך גישט קיין עצה געבן פון 'אונטן' זאל דער אייבערשטער זיי היטן פון 'אונטן', מען זאל זיי פון דארט גארנישט קענען שלעכטס טון, אבער אויף 'פארנט' ווארטן זיי גישט אויף הילף פונעם אייבערשטן, זיי זאגן:

שבת קודש פרשת נשא, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יב, מבבל תפלה.

אין קורצן פון פריער

דער בעל תפלה איז אריין אין שטאט, און אנגעהויבן שמועסן מיט די עשירים אז "געלט איז גאר קיין תכלית גישט, נאר דער עיקר תכלית איז מען זאל נאר עוסק זיין אין תורה און תפלה וכו'", האבן זיי אים גישט אויסגעהערט. און זיי האבן אים דערציילט אז זיי ווילן גיין צו א צווייטע מדינה וואס דארט איז דא מער געלט זיך צו ראטעווען פונעם גבור, האט ער זיי אויסגעלאכט און געזאגט: "דאס איז א נארישקייט, זיי זענען אלע נאר מענטשן, זיי וועלן אייך גארנישט קענען העלפן!" און ווען ער האט גערעדט פונעם גבור האט ער זיי געזאגט: "אויב איז עס גישט דער גבור..." האבן זיי גישט פארשטאנען וואס ער מיינט; האט מען אים געכאפט און געברענגט צו די עלסטע פון יענע מדינה, האבן זיי אים געפרעגט וואס איז דאס וואס דו זאגסט אויפ'ן גבור: "אויב איז עס גישט דער גבור..." האט ער געענטפערט אז ער איז געווען ביי א מלך וואס דארט איז פארפאלן געווארן א גבור, און אויב איז עס יענער גבור קען ער זיך מיט אים. און ער האט זיי ווייטער געזאגט: "וואס פארלאזט איר זיך אויף יענע מדינה וואס איר זאגט אז אלע זענען גאטן, זיי וועלן אייך גארנישט קענען העלפן, פארקערט, אויב איר וועט זיך פארלאזן אויף זיי וועט דאס צוברענגען ענקער מפלה!" האבן זיי אים געפרעגט: "פון וואו ווייסטו דאס?" האט ער זיי געזאגט, ווייל ביי יענעם מלך איז געווען א האנט מיט פינף פינגער, און דארט איז געווען אויסגעקריצט דורך קנייטשן און קריצן אלעס פון די וועלט, און אויף יענעם האנט האב איך געזען אז אויב וועט איר זיך פארלאזן אויף יענעם מדינה וועלן ביי דעם מדינות האבן א מפלה.

וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם

מיר האבן שוין געשמועסט אז מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז מסביר וואס דאס האנט באדייט; דאס האנט גייט ארויף

צוליב יענעם.

לאמיר שלאגן דעם בענקל...

דאס איז אזוי ווי א קליין קינד וואס האט זיך צעקלאפט, וואס טוען קלוגע עלטערן? זיי זאגן צום קינד: "ווער האט דיר געמאכט דעם בובו? די בענקל? לאמיר שלאגן דעם בענקל..." אזוי פארדרייען זיי דעם מוח פונעם קינד אז דער קינד זאל זיך פארוואיגן, און די עלטערן לאכן זיך אונטער בשעת מעשה וואוסענדיג אז די בענקל האט עס נישט געטון. די זעלבע זענען מיר, ווען דער אייבערשטער שיקט אן איבערגאנג פאר א מענטש, ווילנדיג מיט דעם דער מענטש זאל זיך מכניע זיין צו אים, טוט מען דאס אנהענגן אינעם שכן טאטע, מאמע, און ווייב, ווי זיי וואלטן געווען דער וואס האבן עס געברענגט אויף אים.

פארגעסט פונעם אלופו של עולם

ווילאנג א מענטש טוט איינבייגן זיין קאפ צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, איך בין בטל צו דיר, איך וויל גארנישט, איך דארף גארנישט, איך וויל נאר זיין איינס מיט דיר, איך וויל האבן א ריינעם מוח, איך וויל נאר טראכטן פון דיר, איך וויל נישט פארגעסן פון דיר, איך וויל נישט מסיח דעת זיין פון דיר", - וועט ער זען אז אלעס וועט זיין פיין, פלוצלינג האט ער א קאר, פלוצלינג האט ער א הויז, פלוצלינג פאלגן די קינדער, און פלוצלינג איז די שלום בית פיין. די רגע ווי נאר דער מענטש טשעפעט זיך אפ פונעם אייבערשטן, ער רייסט זיך אפ פונעם אייבערשטן, ער פארגעסט פונעם אלופו של עולם, הייבט מען פלוצלינג אן צו ליידן השם ישמרינו.

א גאנצע פלאן אויפ'ן זומער

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן פב): "וזה שאנו רואים שלפעמים הולך להאדם שלא כסדר", דאס וואס מען זעט אז אלעס גייט פארקערט ווי מען וויל, "שאומר: אנא אמלך, בזה הוא מחלק ומפריד אותה מהקדוש ברוך הוא", דאס קומט צוליב דעם וואס דער מענטש זאגט: "איך וויל!" ער האט שוין א גאנצע פלאן אויפ'ן גאנצן זומער וואו ער גייט גיין, און וואס ער גייט טון, און ער טיילט זיך אפ פונעם אייבערשטן, "וכשהוא מחלק את מלכות לעצמו, אזי הולך לו שלא כסדר", און אז מען טיילט זיך אפ פונעם אייבערשטן גייט אלעס פארקערט ווי מען וויל, די פלענער ארבעטן זיך נישט אויס, די שלום בית ווערט אויס וכיו; אבער ווען א מענטש איז זיך מבטל צום אייבערשטן, ער זאגט פאר'ן אייבערשטן: "איך וויל גארנישט, איך וויל נאר טון דיין ווילן" - דעמאלט הייבט אלעס אן גיין אין די גוטע וועג.

בזו אהער האבן מיר געשמועסט אין קורצן פון פריער, לאמיר גיין אביסל ווייטער אין די מעשה. דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

איז ביי זיי די זאך א ווילד חידוש גיווען. ווארין מען דערקענט אז דאס איז אמתע רייד. ווארין דאס ווייסט מען אז אויף א לאנד

"פון פארנט זענען מיר פארזיכערט, מיר וועלן זיך אליינס אן עצה געבן", זאגט דער אייבערשטער, "פיין, פון אונטן וועל איך אכטונג געבן אויף דיר, און פון פארנט זאלסטו זיך אליינס אן עצה געבן", דערפאר ווערן זיי איינגעשלינגען ביים קאפ. דאס לערנט אונז, ווען א מענטש פארלאזט זיך אויף איינעם און נישט אויפ'ן אייבערשטן - האט ער א מפלה.

דער 'טשאטשקע' פון די משפחה

די זעלבע זאך איז מיט קינדער; מען דארף בעטן פאר יעדעס קינד זיי זאלן מצליח זיין, נישט נאר פאר די קינדער מיט וועם מען מוטשעט זיך. מיין מאמע תחי' זאגט מיר אייביג: "בעט פאר אלע דייןע קינדער, נישט נאר פאר די וואס זענען שווער און מיט זיי קענסטו זיך נישט קיין עצה געבן", דער אייבערשטער זאל העלפן אז יעדער זאל האבן נחת פון זייערע קינדער, אבער אז עס מאכט זיך אמאל א קינד וואס מען קען זיך נישט קיין עצה געבן מיט אים, איז דער מציאות אז די עלטערן וועלן בעטן און וויינען אויף דעם קינד, די מאמע ווען זי צינדט ליכט, און דער טאטע ווען ער באקומט אן הרהור תשובה - וויינען ביידע צום אייבערשטן פאר דעם קינד אז ער זאל אויסוואקסן אזוי ווי עס דארף צו זיין. קען מען זען אן אינטערעסאנטע זאך, יארן שפעטער ווען די קינדער האבן חתונה, דער קינד מיט וועם מען האט זיך געמוטשעט און עס האט אויסגעקוקט אז ער גייט נישט מצליח זיין, האט חתונה געהאט און איז שוין מצליח אין לעבן, ווידעראום דער קינד וואס איז געווען דער 'טשאטשקע' פון די משפחה, אלע האבן גערעדט פון אים, אלע מגידי שיעור האבן געזאגט ווי גוט ער איז, זעט מען נישט אזא הצלחה, פארנוואס? ווייל פאר דעם שווערן קינד האט מען אנגעגרייט תפילות, מען האט געבעטן דעם אייבערשטן מיט די גאנצע הארץ, און פאר'ן צווייטן קינד האט מען נישט אנגעגרייט תפילות, מען האט נאכנישט געוויינט צום אייבערשטן אויף אים.

דער אייבערשטער וויל איין זאך

מוהרא"ש זכרוננו לברכה איז מסביר אז דער גבור איז דער אייבערשטער, דער אייבערשטער וויל איין זאך, דער מענטש זאל זיך מכניע זיין צו אים. דאס האט דער בעל תפלה געזאגט פאר די מענטשן, א שאד צו גיין צו אנדערע מענטשן זאלן ענק העלפן, דער אייבערשטער וויל דאך נאר הכנעה, זייט זיך מכניע צו אים וועט עטץ נצל ווערן פון אלע צרות.

שכן, לענדלארד און טענענט

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט: יעדעס מאל עס קומט עפעס א שוועריקייט אין שטוב, צום ביישפיל, עס האט זיך עפעס צעבראכן, אדער מען קען זיך נישט קיין עצה געבן מיט עפעס, דארף מען וויסן אז אלעס קומט פונעם אייבערשטן, דער אייבערשטער וויל אז דער מענטש זאל זיך איינבייגן זיין קאפ צו אים, און דאן וועט אלעס ווערן מסודר, אבער אז דער מענטש האט נישט קיין שכל הייבט ער זיך אן קריגן מיט'ן שכן, לענדלארד און טענענט, מיינענדיג אז עס האט פאסירט

קארט. שטייט אויסגמאלט אלע זאכן. האבן זיי פארשטאנען אז זיינע רייד זענען אמת ווארן אזוינס קאן מען זיך ניט אויסטראכטן. ווארן דאס זעהט מען זיך אז מען קאן צום הויף נעמען צוויי קריצן פון דער האנט וועט דרויס ווערן איין אות. איבער דעם האבן זיי פארשטאנען אז דאס איז ניט קיין אויס גיטראכטע זאך. און סע איז ביי זיי א ווילד חידוש גיווען. האבן זיי אים גיפּרענט וואו איז ער געווען דער מלך. טאמער וועט ער אויז ווייזן א וועג. ווי מען זאל גיפּינען געלט.

דאס פאסירט מיט א מענטש וואס ליגט אין תאוות ממון, אפילו דו ברענגסט אים שוין צום אמת, דו רעדסט שוין צו אים דיבורי אמונה, דיבורים פונעם אייבערשטן, דאך טראכט ער ווייטער פון געלט.

האט ער זיי גענפערט. נאך ווילט איר געלט (מיט א לשון ווי איינער פארווינדערט זיך און ביזערט זיך) פון געלט שמוסט נאר ניט.

נאך אלץ ווילט איר געלט?!

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט געשריבן אויפ'ן טיר פונעם גרויסן בית המדרש אין יבנאל די פאר ווערטער: "דער בעל תפלה האט געזאגט: נאך אלץ ווילט איר געלט? פון געלט זאלט איר מיט מיר גישט שמועסן", אין לשון הקודש: "הבעל תפילה אמר: עדין אתם רוצים ממון? מממון לא תדברו כלל".

פאר וואס פונקט דעם שורה?

דאס איז א חידוש, אז פון גאנץ סיפורי מעשיות האט מוהרא"ש ארויסגענומען פונקט די פאר ווערטער, עס איז דא נאך שיינע שטארקע שטיקלעך וואס ער וואלט געקענט שרייבן, צום ביישפיל, דעם לשון (מעשה ג, מחיגר): "דו זארגסט א פרעמדע זארג", ווען א מענטש וועט קוקן דערויף וועט ער זיך כאפן: "פאר וואס טאקע זארג איך א גאנצן טאג וואס וועט זיין, וואס וועט זיין, לאמיר זיך פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן וועט אלעס זיין גוט", אדער דעם לשון (מעשה א, מאבדת בת מלך): "עס איז בוודאי יא דא", אדער דעם לשון (מעשה א, מאבדת בת מלך): "דארט איז אלעס טייער", פאר וואס האט מוהרא"ש פונקט אויסגעוועלט דעם שורה וואו דער רבי שרייבט: "פון געלט זאלט איר מיט מיר גישט שמועסן"? נאר ווייל ווען מען מאכט א מציאות פון געלט קען מען שוין גישט האבן קיין השגה אינעם צדיק, אינעם הייליגן רבין.

און די וועג ווי אזוי ארויס צו גיין פון תאוות ממון איז אויך נאר דורכ'ן צדיק, ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"י, חלק א, סימן כח): "רוב העולם נלכדו בזה - הינו בתאוות ממון", רוב וועלט זענען געבען געכאפט אין תאוות ממון, ו'הממון הורגת וממית אותם", מען כאפט גישט אז די געלט הרגעט דעם מענטש. וואס איז די עצה? "ואי אפשר להנצל מזה, כי אם על ידי הצדיק", גישט דא קיין עצה ארויס צו קריכן פון די תאוה, נאר דורך דער צדיק.

מען טראכט גישט פון דעם

מען דארף אבער וויסן אז 'תאוות ממון' מוז גישט זיין

איינער וואס האט געלט, ווייל דער וואס האט געלט איז גישט אזוי שטארק אין תאוות ממון זעענדיג אז ער האט שוין געלט און עס איז גארנישט, 'תאוות ממון' איז דער וואס האט נאכנישט קיין געלט, ער טראכט א גאנצן טאג פון מאכן געלט, ער לויפט נאך דאס געלט, אויף אים זאגט דער רבי אז מען קען גישט נצל ווערן פון דעם תאוה נאר דורך דעם צדיק, ווייל דער צדיק ברענגט דעם מענטש צום אייבערשטן, ער ווייזט פאר'ן מענטש 'אמת דו דארפסט האבן געלט אבער גישט דאס איז דער עיקר פונעם מענטש'. א מענטש דארף אויך האבן קעיק, סעלצער און גרעיפ דזשוס, אבער מען טראכט גישט פון דעם א גאנצן טאג...

דארפסטו דען גישט קיין געלט?

איינער האט מיר אמאל פארגעהאלטן: דו מאכסט אזוי חזק פון געלט דארפסטו דען גישט קיין געלט? מען קען דאך גישט לעבן אן קיין געלט?! האב איך אים צוריק געפרעגט מיט א משל: זאג מיר, ווען דו בויסט א הויז לייגסטו דארט אריין א בית הכסא? אודאי! א מענטש דארף האבן א בית הכסא, און מען קען גישט לעבן אן קיין בית הכסא, [אזוי ווי די גמרא דערציילט (ברכות נה). אז א מטרוניתא האט געפרעגט רבי יהודה בן רבי אלעאי, "פון וואו האסטו אזא שיינע פנים? דו קוקסט אויס זייער רואיג!"] האט ער איר געענטפערט: "איך האב פיר און צוואנציג בית הכסא'ס פון מיין הויז ביז'ן בית המדרש און איך גיי אריין אין אלע פון זיי". עטליכע וואס זענען דא יעצט געדענקן נאך ווען מיר האבן געהאט אין קעמפ נאר 'איין' בית הכסא, זיי פארשטייען ווי אזוי עס האט אויסגעקוקט אמאליגע צייטן ווען מען האט גישט געהאט קיין בית הכסא'ס...].

באזוכן א גייע הויז

פארשטייט זיך אבער, ווען איינער וועט קומען באזוכן א גייע הויז און דער בעל הבית וועט אנהייבן רעדן צו אים ווי שייין זיין הויז איז, און ער וועט אים צוטראגן צום ערשט צום בית הכסא, און אנהייבן רעדן פון דאס שיינקייט פונעם בית הכסא, אלע שמועסן וועט זיך דרייען ארום דעם בית הכסא, און איבעראל וועט שמעקן פונעם בית הכסא... וועט מען אים זאגן: "הער אויף צו רעדן פונעם בית הכסא! קענסט גישט רעדן פונעם קאך, דיינונג רום, און פארטש? קענסט נאר רעדן פונעם בית הכסא?!" איי, דו דארפסט גישט קיין בית הכסא?! אודאי דארף מען א בית הכסא, אבער מען רעדט גישט דערפון, מען מאכט גישט קיין עסק דערפון: די זעלבע זאך איז מיט געלט, מען דארף האבן געלט צום לעבן, אבער רעדן א גאנצן טאג פון געלט, געלט, געלט - דאס גישט, האסט גישט בעסער פון וואס צו רעדן?! הער אויף צו רעדן פון געלט, רעד פונעם אייבערשטן!

געלט, געלט, געלט

דערפאר האט מוהרא"ש ארויף געלייגט אין בית המדרש די ווערטער: הבעל תפילה אמר: עדין אתם רוצים ממון? מממון לא תדברו כלל", כדי ווען א מענטש קומט אריין אין

יינער קומט מיר גארנישט

א מענטש דארף וויסן קיינער קומט מיר גארנישט און קיינער איז מיר גארנישט שולדיג, שולדיג - זענען מיר פאר'ן אייבערשטן, מיר דארפן דינען דעם אייבערשטן, אבער דיין ווייב קומט דיר עפעס? דייןע קינדער קומען דיר עפעס? דייןע קינדער זענען דייןע קנעכט? דייןע קינדער זענען דייןע שקלאפן?! אז מען לעבט מיט דעם אז קיינער קומט מיר גארנישט קען מען געבן גוטע ווערטער אין שטוב, ווייל אויב די ווייב קומט עפעס הייבט מען אן זיך קאכן און רעגן: "פארװאס איז די סעודה נאכנישט גרייט?" "פארװאס האסטו נאכנישט געמאכט די אייער?" "פארװאס איז די הויז נישט צאמגענומען?" אבער אז דער מענטש געדענקט אז קיינער קומט אים גארנישט און יעדע זאך וואס מען טוט אים יא איז א טובה, האט מען שלום בית, און מען האט א גוטע זיסע לעבן בזה העולם.

פשוט'ע עצות

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל זוכה זיין צו פאלגן דעם רבין, אנהייבן צו רעדן צום אייבערשטן, און זיך מאכן שיעורים אין רבי'נס ספרים, וועט אונז דער רבי צוברענגען צו די העכסטע מדרגות. עס זעט טאקע אויס ווי פשוט'ע עצות, אבער מען קען זיך נישט פארשטעלן צו וואס דער רבי ברענגט צו א מענטש וואס פאלגט זיינע עצות, דער רבי ברענגט צו צו זייער הויכע פלעצער.

וואס זענען די הויכע פלעצער?

וואס זענען די הויכע פלעצער וואו דער רבי ברענגט אונז צו? אז דער מענטש ווערט א פרייליכער און צופרידענער מענטש! דאס איז די העכסטע פלאץ וואו א מענטש קען צוקומען. דער מענטש איז פרייליך וואו ער איז, ער זיצט אינדערהיים און איז צופרידן מיט זיין ווייב, מיט זיינע קינדער, און מיט זיין הויז וכו', ער דארף גארנישט, ער איז איבער געגעבן צום אייבערשטן, ווי אזוי דער אייבערשטער טוט מיט אים.

א פרייליכער מענטש

דאס איז א גרויסע מדרגה פון גרויסע צדיקים אז זיי זענען פרייליכע צופרידענע מענטשן; היינט קען מען כמעט נישט טרעפן א פרייליכער מענטש, א מענטש וואס איז צופרידן מיט זיך און מיט אלעס ארום, די גאנצע קאפ איז פארנומען צו טראכטן 'הלואי וועל איך האבן אזא סארט הויז אזוי ווי יענעם... איי, דו מיינסט אז יענער מענטש איז טאקע פרייליך? אויב איז ער מקורב צום רבין קען זיין אז ער איז פרייליך, אבער אויב איז ער נישט מקורב צום צדיק איז נישט מעגליך אז ער איז פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבין, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

בית המדרש זאל ער זיך געבן א שטעל אפ און זיך דערמאנען 'איין מינוט, מיין גאנצע קאפ איז נאר געלט, געלט, געלט, לאמיר אנהייבן טראכטן פונעם אייבערשטן, און אז איך דארף געלט וועל איך עס בעטן פונעם אייבערשטן.'

רבי האט מכבד געווען עשירים...

א אינגערמאן האט אמאל דא ארויף געברענגט אן עושר שבת צום דאווענען, און מען האט פונקט געהאלטן ביים פארלענדען די מעשה פונעם בעל תפלה, איז דער עושר געווארן זייער באליידיגט אויף מיר, "וואס הייסט דו מאכסט אזוי חוזק פון געלט, די גמרא זאגט דאך (עירובין פו.) אז רבי האט מכבד געווען עשירים...?" האב איך געענטפערט וואס דער רבי זאגט דערויף (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן סח), אז רבי האט מכבד געווען דעם אייבערשטן וואס געבן דאס געלט. [דעם פארגאנגענעם ליל שישי האבן מיר פארגעלערנט דעם תורה אינעווייניג]. דער רבי זאגט: "כל הנפשות תאבים ומתאוים לממון", יעדער האט ליב געלט, "... אך צריך לבלי להתאוות להממון, כמבאר כבר כמה פעמים גדל גנות תאות ממון, רק להתאוות ולהאבה המקום שהממון בא ומשתלשל משם כנ"ל", מען דארף אבער זען אנשטאט ליב האבן דאס געלט, זאל מען ליב האבן דאס פלאץ פון וואו דאס געלט קומט, ווייל פון וואו קומט געלט? ווער מאכט געלט? דער אייבערשטער! אנשטאט רעדן פון געלט זאל מען רעדן פונעם אייבערשטן וואס ער מאכט די געלט. "ובבחינה זו רבי מכבד עשירים, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (עירובין פו.), מחמת שיש להם ממון שהוא בא ממקום גבוה כנ"ל", און דער רבי טייטשט מיט דעם דעם מאמר חז"ל: "רבי מכבד עשירים", אז רבי האט מכבד געווען דעם פלאץ פון וואו דאס געלט קומט, דאס הייסט, אנשטאט טראכטן פונעם עושר, אז אויב איך וועל זיין גוט צו אים, איך וועל זיך חנפענען צו אים, וועט זיך עס לוינען אז ער וועט מיר געבן געלט... איז ער געגאנגען צום אייבערשטן, דער אייבערשטער קען מיר געבן מער געלט וויפיל דו האסט, דו וועסט מיר געבן א צוואנציגער, אדער א פופציגער... און דער אייבערשטער וועט מיר געבן די גאנצע געלט וויפיל איך דארף.

דעם רבי'נס עצה

דער רבי לערנט אונז אויס ארויס צו גיין פון דעם תאוה און פון אלע תאוות. וואס איז דעם רבי'נס עצה? התבודדות, רעדן צום אייבערשטן! עס איז א מחנה דאס צו טון, מען קומט דאווענען און מען דעקט זיך איבער מיטן טלית און מען רעדט אפאר מינוט צום אייבערשטן, מען בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, איך דארף פרנסה", "רבוננו של עולם, איך דארף שלום בית", "רבוננו של עולם, איך דארף נחת", "רבוננו של עולם, איך וויל האבן ישוב הדעת", "רבוננו של עולם העלה מיר איך זאל האבן א קלארע מח", "רבוננו של עולם, געב מיר שכל איך זאל וויסן אז קיינער קומט מיר גארנישט".